

érdekű felek egymás javára költségben volnának marasztalhatók“ és ez okból a másodbíróági költségrendelkezésnek „semmi törvényes alapja nincs.“ Néhai Eötvös Károly mondása jut eszünkbe: elég baj, hogy nincs ilyen rendelkezés. A sok perjogi novellában ezt az anomáliát már rég meg kellett volna szüntetni annál inkább, mert a gyakorlat amugy sem egységes.

Az ügyvédi rendtartás 52. §-ához. Felperes ügyvéd megbízása arra irányult, hogy fele részére az őt illető öröklakásra létrejött bérleti viszonyt szüntesse meg és ezzel a félnek a rendelkezési jogát az öröklakásra szerezze meg. Az ügyvédi díjlevélben az volt kikötve, hogy az öröklakás eladása esetére az ügyvédet illeti a vételár egy harmadrésze.

A Kuria nem tekintette ezt a megállapodást az ügy „magához váltásának“, ilyenről a Kuria ítélete szerint (P. VI. 7059/914.) csak akkor lehetne szó, ha az ügyvéd „a lakással való további rendelkezés jogát, vagy ehhez hasonló más jogosultságot kötött volna ki magának.“ Az összegszerű jutalom tehát még ha az százalékosan is van kifejezve, nem jelenti az ügy magához váltását és a rendtartás csupán a fél rendelkezési jogának elvonását tilalmazza és kimutatni akarja, hogy a fél maradjon a per ura. E tekintetben az ügyvédi rendtartás nem megy el oly szigorú álláspontig, mint az Optk. §-a. B. S.

Az ügyvédi rendtartás 54. §-ához. A mai gyakorlat szerint az ügyfél javára szóló költség megállapítások írásbafoglalás nélkül is érvényesek és mennyiben a gyakorlatat megszorítja az ügyvédi rendtartás 54. §-át, amely az írásba nem foglalt előzetes megállapodást érvénytelennek mondja. Most a Kuria az ügyfélnek a szóbeli megállapodásra történt hivatkozással szemben kimondotta, hogy a vitatott szóbeli megállapodás érvénytelen, mert a megállapodás megkötése idejében teljesen bizonytalan volt az ügyvéd által teljesítendő munkamennyiség és így a megállapodás egyaránt lehetett előnyös úgy a félre, mint az ügyvédre és ez a megállapodás nem tekinthető úgy, mint ha az ügyvéd kizárólagos lemondó nyilatkozatot akart volna tenni az ügyfél javára. Ez alapon a megállapodást az az írásbeliség hiánya okából érvénytelennek mondotta ki és a költségeket a benyújtott költségjegyzék alapján állapította meg. Ugyanezen határozatban a Kuria a következő igen öröndetes kijelentéseket tette: „A korona értékcsökkenésére tekintettel, kétségtelen az is, hogy a keresetindítás idején eszközölt felszámítás a bíróság ítéletének meghozatalakor már mérvadó nem lehet. Az ügyvédi díj megállapításánál tehát a korona áresése is számításba veendő és felperes díjkövetelése a csökkent értékű koronára tekintettel értékelendő.“ (P. VI. 4864/924.)

Az Ügyvédek Reformszövetsége az ügyvédi sérelmek összegyűjtése és megbeszélése végett népes tagértekezletet tartott. Januárban pedig ankétot tart az ügyvédi gazdasági és etikai kérdéseknek minden oldalról és szempontból való megvitatása céljából.

Beadványok alakja s a bírósági ügyvitel könnyítése. Hogy a bírósági ügyvitel elősegítése s gyorsítása utóvégre nem kizárólag az ügyvédi kar érdeke, ezt a bírói irodák vezetői közül is sokan belátják. Másfelől az adminisztráció gyorsítása érdekében, közös megegyezés alapján, az ügyvédek már eddig is, — ha csak szűk körben, — de törekedtek arra, hogy megtegyék a magukét s a jövőben is készséggel, sőt örömmel kell fogadniok minden indítványt, mely ezt a célt szolgálja. Módunkban áll, a központi járásbíróóság egyes irodái részéről kötelezettség nélküli magánbeszélések folyamán vett, információkat közre adunk, melyek hasznos utmutatásokat tartalmaznak az eljárás könnyítése érdekében, s amelyek természetüknél fogva, bizonyára érvényesek hasonló ügyvitellel bíró valamennyi bíróságunk irodáira nézve is.

Az első utmutatás szerint mindenekelőtt a keresetek és a fontosabb kérvények, bármilyen rövid is legyen tartalmuk, *első példányukban feltét-*